

– Eg skilji hetta ikki

– Vit vóru eini 10-15 fólk í veitslu. Ein vinmaður okkara skuldi avstað til Noregs at arbeiða, og vit hildu eitt nýggjárshald fyri honum. Tað var eitt tað stuttligasta kvøldið, vit nakrantíð hava havt, og eg havi framvegis ikki skilt, hvat tað er, sum nú er hent, sigur Fróði Rógvason Nielsen, vinmaður teir báðar menninar, ið vóru við í syrgiligu vanlukkuni í Oyndarfirði.

Eydna Skaale

Í gjárkvøldið var minningarhald í Oyndarfirði. Kirkjan var stúgvandi full av syrgjandi fólki. Ferðsluvanlukkan leygarmorgunin hevur hesar seinastu dagarnar merkt alla bygdina. Sorgin yvir 22 ára gamla Jens Paula Juul er stór, og øll eru eisini í døpurhuga um, hvat man vera hent 20 ára gamla Rana í Billustovu, sum framvegis ikki er funnin.

Øll sita spyrjandi - og tað er sera svárt hjá vinfólkunum.

– Øll bygdin er totalt í sjokk, og tað er ringt at trúgva tí, sum er hent. Vit eru bara eini 15-20 ungfólk í bygdini, so tað merkir okkum øll meint. Tað er eitt sera hart slag fyri alla bygdina, at tveir ungir menn eru við í eini so álvarsamari vanlukkuni, sigur Fróði Rógvason Nielsen úr Oyndarfirði.

– Her er alt steðgað upp, og tað einasta, sum hevur nakran týðning nú, er leitingin, sigur Fróði, sum sjálvur hevur leitað bæði á sjógvi og landi saman við øllum hinum úr Oyndarfirði.

– Eg vóni bara, at vit finna hann. Øll bygdin hevur leitað

- Vit høvdu eitt tað stuttligasta kvøldið, vit nakrantíð hava havt. Vit høvdu ongan illgruna um, at stuttliga kvøldið skuldi enda við einum slíkum sorgarleiki, sigur Fróði Rógvason Nielsen, vinmaður 22 ára gamla Jens Paula Juul og 20 ára gamla Rana í Billustovu

síðani vanlukkuna, og vit hava vent hvørjum steini í allari bygdini og framvið landi. Øll hús og allir skúrar - alt er tjekkað. Nú verður serliga leitað á sjónum og úr báti fram við landi, greiðir Fróði frá.

Vistu einki

Í veitsluni, sum fríggjakvøldið var hildin í Oyndarfirði, vóru eini 10-15 ungfólk. Tey flestu úr Oyndarfirði, men tað vóru eisini ungfólk úr øðrum bygdum.

– Eg fór sjálvur í song um 7 tíðina leygarmorgunin, tá veitslan var liðug. Eingin okkara hevði minsta varhuga av, at teir báðir ætlaðu sær út at koyra. Eingin veit, hvat teir ætlaðu ella hví teir fóru. Høvdu vit vitað, at teir ætlaðu sær út at koyra, so høvdu teir heilt víst ikki sloppið nakran veg, tí so høvdu vit steðgað teimum, slær Fróði fast.

Fróði fór til songar um 7 tíðina eftir eitt sera gott kvøld. Men longu fáar tímar seinni, klokkan 10, varð hann skræddur úr svøvn aftur. Boðini vóru tey ringastu, Fróði kundi hugsað sær.

– Ein vinmaður ringdi og spurdi, um eg hevði hoyrt,

hvat var hent. Eg visti ikki, hvat hann tosaði um, og hann greiddi mær so frá vanlukkuni. Men eg trúði honum ikki í fyrstuni - tað var alt for óveruligt.

– Løtu seinni varð bilvrakið hálað upp úr sjónum, og tá fór eg í sjokk. Púasta í sjokk. Bilurin sá ikki penur út. Og so fóru vit øll undir at leita, minnst Fróði.

Halda á at leita

Hóast leitað hevur verið

uttan íhald síðani boðini um vanlukkuna bórast, er tað framvegis ikki gingið heilt upp fyri Fróða, hvat tað er, sum er hent – og at í øllum førum annar vinmaðurin er farin.

Fróði sigur seg hava havt mest at gera við Jens Paula Juul, sum kavarrar funnu leygardagin.

– Vit lærdu saman. Hann var smílandi, fittur og dugnaligur. Hann manglaði bara nakrar fáar mánaðir, inntil